

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov om arbejdstilbud til ledige er senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 556 af 17. juli 1991 med de ændringer, der følger af lov nr. 929 af 27. december 1991 (L 143, Folketingets forhandlinger 3603, 4259 og 4789). Der er endvidere den 22. april 1992 som L 273 fremsat forslag om ændring af loven (Statskvoten m.v.)

I forbindelse med finansloven for 1992 var der enighed om at påbegynde politiske forhandlinger om en øget aktiveringsindsats på det korte sigt. Der var imidlertid enighed om, at hovedvægten skulle lægges på midlertidige forsøgsordninger, der kunne træde i kraft her og nu og virke frem til resultaterne af udvalgsarbejdet om dagpenge og aktivering på det lange sigt (Zeuthen-udvalget) kunne udmøntes.

Lovforslaget er en udmøntning af den mellem Det konservative Folkeparti, Venstre, Det radikale Venstre, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti den 8. maj 1992 indgåede aftale om aktivering. Aftaleparterne er enige om en styrkelse af aktiveringsindsatsen samt finansieringen heraf.

Lovforslaget har to overordnede formål: dels at give de ledige under 25 år mulighed for at blive aktiveret på et tidligere tidspunkt i ledighedsforløbet, dels at øge antallet af private arbejdstilbud, idet private arbejdstilbud har vist sig at give større mulighed for at opnå varig beskæftigelse efter arbejdstilbudsperioden.

Ledige under 25 år får efter de gældende regler et arbejdstilbud efter 12 måneders ledighed. Der foreslås givet de unge under 25 år en mulighed for efter 6 måneders ledighed at få et arbejdstilbud. Herved vil de unge have mulighed for på et tidligere tidspunkt i ledighedsforløbet at blive aktiveret og derved få større mulighed for at opnå varig beskæftigelse.

Med henblik på at skaffe flere private arbejdstilbud foreslås det, at der indføres en introduktionsperiode forud for arbejdstilbudet.

Samtidig gives der ledige såvel over som under 25 år mulighed for selv at finde et arbejdstilbud i den private sektor efter 6 måneders ledighed, hvilket er

meget tidligere i ledighedsforløbet, end arbejdstilbudet i dag gives.

De administrative og økonomiske konsekvenser

Forslagene om initiativer til flere private arbejdstilbud:

Det skønnes, at ca. 1.000 personer årligt vil påbegynde et privat arbejdstilbud efter disse regler. Forslaget skønnes at medføre offentlige besparelser på ca. 5 mill. kr. i 1992, ca. 25 mill. kr. i 1993 og ca. 25 mill. kr. i 1994.

Forslaget om frivilligt arbejdstilbud til de under 25-årige forsikrede ledige:

Antallet af personer, der vil gøre brug af denne type tilbud, kendes ikke. Det forudsættes, at der vil gå nogen tid, inden der vil kunne gives disse nye tilbud. Forslaget skønnes at medføre offentlige merudgifter, der er ubetydelige i 1992, ca. 10 mill. kr. i 1993 og ca. 15 mill. kr. i 1994.

Forslaget om 2 ugers introduktionsperiode for arbejdstilbud i den private sektor:

Det skønnes, at forslaget vil øge antallet af private arbejdstilbud med ca. 600 årligt og dermed medføre offentlige besparelser, der er ubetydelige i 1992, ca. 20 mill. kr. i 1993 og ca. 20 mill. kr. i 1994.

Forslaget økonomiske konsekvenser vil blive drøftet med de kommunale parter.

Bemærkninger til lovforslaget enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og nr. 5

Forslaget giver mulighed for et tidligt selvfundet arbejdstilbud.

Forslaget ændrer ikke ved de gældende regler om merbeskæftigelse m.v.

Arbejdsgiveren får den lediges løn betalt af staten de første 3 måneder, dog maksimalt 123 kr. pr. time (hvilket svarer til sædvanligt løntilskud i hele perioden), hvis arbejdsgiveren til gengæld garanterer den ledige 6 måneders efterfølgende ansættelse uden støtte.